

ΕΞΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΥΑΝ ΝΤΕ ΛΟΞΑ

ΕΙΧΕ ΦΤΑΣΕΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Μετάφραση: Άννα Στεργίου

Κι αν είναι να δώσω μια μαρτυρία για την εποχή μου
αυτή είναι: ήταν βάρβαρη και πρωτόγονη αλλά ποιητική.

Ερνέστο Καρδενάλ

Ήταν πιο ξένος από σένα
πιο λυπημένος από σένα...

Μ. Βάθκεθ Μονταλμπάν

Όλοι ήταν Καβάφης κι ο Λουίς Θερνούδα
είχε καταλάβει ένα σημείο πρόσβασης πιο δύσκολο
στη βιβλιοθήκη, ένα ράφι
που έπρεπε να το φτάσεις με σκάλα.

Ο Καβάφης μπροστά στα μάτια τους, εύκαιρος, νέα
παραλαβή και στην καλύτερη θέση του καναπέ,
με αυτό το κροσσωτό φως που έρχεται απ τον κήπο
κι ένα λικέρ στο τραπέζι: ποτήρι από οπάλιο,
μπουκάλι από κρύσταλλο Βοημίας,
χείλη έτοιμα να μοιραστούν το ίδιο
με τα μάτια: άλλους στίχους για πολλά σώματα,
ποιήματα επιδρομείς όπως ένας γλυκός
λεκές από λάδι
που απλώνεται

πάνω στα γραφεία ή τα θρανία των αιθουσών:
ο Καβάφης μαζί σου στη βόλτα, όπως ένας μυστικός έρωτας,
υπεκφεύγοντας ματιές, αν και εκατοντάδες
ή χιλιάδες ζεύγη ματιών

συμπίπτουν την ίδια στιγμή
και με την ίδια προσοχή.

Την δεκαετία του 70 του προηγούμενου αιώνα,
συνέβησαν τα γεγονότα:

πολλοί ήταν Κωνσταντίνος Καβάφης
κι άφησαν το στίγμα τους
στο χαρτί ή στα τατουάζ.

Ύστερα, με επτά κλειδιά και κλεισούρα, φύλαξαν αυτό το άρωμα.
Και τότε είναι που ξανάμεινε «απολύτως μόνος»,
ποιητής δίχως κόλπα, παρατηρώντας σε και παρατηρώντας τους.

Κάποιες φορές τον βλέπουν

έπεσαν στη θάλασσα και πολλοί πνίγηκαν,
εκτός από εκείνον που ένας ψαράς
βρήκε στην ακτή
που φαινόταν να κοιμάται και τώρα
εκτίθεται στον ζωολογικό κήπο.

Οι άλλοι άγγελοι
διαμένουν μ' εμάς και μας φιλούν,
και καταλαμβάνουν αόρατοι
τις κενές καρέκλες των κονσέρτων.
Να προσέχετε πολύ και να μη τους κάνετε
κακό, γιατί λαβώνουν μόνο αυτούς που τους χτυπούν.

AMORENTE

Μετάφραση Στέλιος Καραγιάννης

Στον τραγουδοποιό Ενρίκε Μορέντε,
στο αφιέρωμα σ' αυτόν
στο Αλμπαϊθίν

Δεν είναι αυτός ο άνθρωπος ένας τραγουδοποιός: είναι ο κεραυνός
για την ανάσταση των θαμμένων ποιητών
κάτω απ' την ιτιά του Σαν Χουάν ντε λα Κρουθ.

Καρδιά από βινίλιο,
Ενρίκε
επίσης ονομάζεται έρωτας
και για τον Μορέντε μακρύς είναι ο σεμνός στίχος,
ενώ απλώνεται η παγωνιά του κόσμου
και μια ηχώ χαϊδεύει την νύχτα, αιώνια πνοή.

ΜΟΥ ΗΤΑΝ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μετάφραση Στέλιος Καραγιάννης

Εάν όλοι φορούν τα φτερά τους,
πως θα ανακαλύψω ποιος είναι
ο αληθινός άγγελος?

Βρίσκονται στις εξόδους του Μετρό
στο Φουνενκανάλ,
η πατινάροντας, με το θορυβώδη τρόπο τους

η στη βουερή λεωφόρο,
στο χώρο του κονσέρτου ενός γκρουπ
της μόδας, με τις πιτσιρίκες τους...

Τους συναντάς γοτθικούς, ερωτικούς
η επιθετικούς, με τα σκισμένα παπούτσια,
καθώς επιστρέφουν στη γειτονιά τους. Αυτές,
με μίνι φούστα και σέξι ενδυμασία,
πλαγιασμένες σε ένα αδιάφορο φτερό
με μακιγιάζ νωθρό και ξεβαμμένο.

Τόσο επίμονο ήταν το βλέμμα του μες στα μάτια μου,
στην είσοδο της Τηλεφωνίας,
που δεν μπόρεσα να αντιδράσω με άλλο τρόπο
παρά πυροβολώντας τον, πριν
ορμήξει πάνω μου για να μου αρπάξει
το υπερσύγχρονο κινητό μου και να με αφήσει
να καρδιοχτυπώ πάνω στο πεζοδρόμιο, ποδοπατώντας το,
κάνοντάς το θρύψαλα.

Κατέφτασε το Πρώτων Βοηθειών.
Εμένα η αστυνομία με οδήγησε στο τμήμα για να καταθέσω
δεμένο με χειροπέδες. Σήμερα ήρθε ο δικηγόρος στο κελί μου
για να μου πει ότι δεν πέθανε, ότι φρόντισαν
τις πληγές του από το βόλι και ότι ζήτησε
να έχει ένα τετ α τετ μαζί μου
αυτό το σαββατοκύριακο.

PAROLE, PAROLE

Μετάφραση: Άννα Στεργίου

Αυτό το ξεχασμένο δόντι που έχει τη τελευταία του λάμψη
κάτω απ τη ζεστή πέτρα,
κάτω απ το στέρνο που κοιμάται.

Β. Αλεϊζάντρε, “Η λέξη”

Βλέπουμε να περνάνε λέξεις
απ το ποτάμι. Διαλύεται
όλο το σχέδιο που χείλη
σαν φύλλα
είχαν εκτοξεύσει στον αέρα
μιας φωνής ναυαγισμένης.

Περνάνε κορμοί δέντρων

μέσα από ένα χέρι που είναι μόνο του
δίχως σώμα πια, ένα χέρι
μόνο, με δαχτυλίδι.
Τόσο βιαστικό το ρολόι των νερών.

Λένε αντίο αυτές οι λέξεις
-γράμματα που πια δεν ανήκουν
σε ονόματα, ρήματα, επιρρήματα ή επίθετα-
κι ένα πουλί από ένα συμμετρικό σμήνος,
χάνει τη πυξίδα του, δίχως ειδήσεις
ούτε ωράριο άφιξης
ρουφώντας από ένα σύννεφο το χλωροφόρμιο.
Σε αέναη
περιφορά, σαν πληγωμένος κομήτης,
καρφώνει το ράμφος του στη λέξη. Ψώνει
την άσπρη σημαία του: το ποίημα.

Το χέρι του πνιγμένου
κρατάει το γράμμα άλφα και
ξύνει το φλοιό του ξύλου.
Στην όχθη,
μια μποτίλια γελάει διαφεύγοντας
απ τα αμπάρια ενός πλοίου, γελάει
και το πράσινο των νησιών, τόσο μεθυσμένη
που ονειρεύεται να δει τοπία
αυτοκτόνων
που χειροκροτούν το τέλος της ανάγνωσης
εκείνου του βιβλίου που πάει ενάντια στο ρεύμα
και επιβιώνει.

Μια ταινία ξεκολλάει
απ τον αστράγαλο του άντρα στάζοντας,
σχεδόν αιμορραγώντας
σε ένα αυτοκινητιστικό ατύχημα
με λάθος σήμα.
Αν πλησιάζουν σειρήνες σαν κραυγές φίλων
το ποίημα ποθεί να του γλύψει τη πληγή, όσο το δυνατόν συντομότερα,
για να παρουσιαστεί καθάριο
την ώρα του τερματισμού, καθώς ξεφεύγει απ το ανάχωμα
που το παρασέρνει προς το ποτάμι,
μήπως κάποιος ψαράς ρίξει την πετονιά του
και ζήσει την αγωνία του σ' αυτό το λιμάνι
όπου μπορεί να δουν τα παιδιά το πτώμα
και να μην το αναγνωρίσουν οι φωτογράφοι.

ΠΟΙΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΕΣ

Μετάφραση Άννα Στεργίου

Στον Πάμπλο Γκαρθία Μπαένα

Κόρδοβα αλαργινή και μόνη
Φ. Γκαρθία Λόρκα

Τολμούν να μου πουν: <μη πας στο ραντεβού>
Σορ Κριστίνα ντε Αρτεαγα.

Και τα πολύ μακρινά μάτια αναζήτησαν τους υδράργυρους
όταν στο ποτάμι φτερούγες κολυμπούν τρομοκρατημένες
δραπετεύοντας από τον καθρέφτη
όπου η νύχτα φοβάται το φιλί ή το μαχαίρι
του θρυμματισμένου χρόνου, καλά φυλαγμένο σε μια θήκη.

Ξέρετε ότι αυτός ο αργυροχόος χαράζοντας τα σώματα
στο παράξενο ψάρι του αγγέλου, αισθάνεται
όπως ο καβαλάρης
τη δουλεμένη μοναξιά της νύχτας στα σπιρούνια του·
τότε μια φωνή από αυλές σταματημένες
εμφανίζεται ανάμεσα στις σελίδες του ανθρώπου
και των τραγουδιών του
που αποκαλύπτουν το χέρι απλωμένο προς τους στίχους
σαν χείλια στον ήλιο αναγγέλλοντας το αίμα
που ποτίζει τις γλάστρες.

Κόρδοβα ήδη τόσο κοντά· ο χυμός σε διεκδικεί.